

مجموعه مباحث اخلاقی

درخواست برای رسیدن به حلاوت مناجات

استاد معظم
حضرت آیت الله یثربی کاشانی «دامت برکاته»

۱۷ بهمن ماه ۱۳۸۶

۲۸ محرم الحرام ۱۴۲۹

تکثیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله على سيّدنا محمّد وآله الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين .

«اللَّهُمَّ احْمِلْنَا فِي سَفُنِ نَجَاتِكَ وَمتَّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَأُورِدْنَا حِيَاضَ حُبِّكَ وَأَزِقْنَا حَلَاوَةَ وُدِّكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ وَأَخْلِصْ نِيَاتِنَا فِي مُعَامَلَتِكَ فَإِنَّا بِكَ وَلكَ وَلا وَسِيلَةَ لَنَا إِلَيْكَ إِلَّا أَنْتَ إِلَهِي اجْعَلْنِي مِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ السَّابِقِينَ إِلَى الْمَكْرُمَاتِ الْمُسَارِعِينَ إِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ السَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

بارالها! ما را در کشتیهای نجات سوار کن ، و لذت مناجات با خودت را به ما عطا نما ، و ما را به حوضهای دوستیت وارد کن و شیرینی محبت و نزدیکی به خودت را به ما بچشان و تلاش ما را در راهت و همت ما را در فرابرداربت قرار ده . و نیتهای ما را در معامله با خودت خالص گردان ، که به راستی ما به تو و برای توایم و وسیله‌ای نیست برای ما به سویت جز تو ، پروردگارا! قرار ده مرا از خوبان برگزیده ات و ملحق کن مرا به نیکان شایسته ، سبقت گیرندگان به سوی جوانمردی‌ها ، شتابندگان به سوی نیکی‌ها ، عمل کنندگان برای کارهای نیک ماندگار ، کوشش کنندگان برای بالاترین درجه‌ها ، به راستی تویی به هر چیزی توانا و به پذیرفتن سزاوار ، به رحمتت ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان .

پکیده سخن؛

در جلسات گذشته فراهایی از مناجات «المطیعین لله» را توضیح دادیم و بیان کردیم که امام سجاد علیه السلام از خداوند متعال الهام طاعت و دوری از معصیت را درخواست می‌کنند. این الهام، الهام خاص نامیده می‌شود که بندگان برگزیده خداوند از آن بهره‌مند می‌گردند. سپس امام زین العابدین علیه السلام راه دست یابی به الهام خاص و رضوان الهی را توضیح می‌دهند. بنا به فرمایش امام علیه السلام دسترسی به الهام خاص امکان ندارد مگر این که ابرهای شک و تردید از برابر دیدگانمان به کنار رود، پرده‌های گمان و تردید از قلبهای ما زدوده و باطل از باطن ما دور شود و حق جای آن را بگیرد. سپس امام زین العابدین علیه السلام تأکید می‌کنند که خمیرمایه و بارور کننده تمام فتنه‌ها، شک و تردید می‌باشد.

در گذشته برخی از علما خود را از تمام تعلقات و وابستگی‌های علمی خارج کردند و به همه چیز از جمله دانسته‌ها و عقاید خویش با شک و تردید می‌نگریستند؛ زیرا می‌خواستند در آخر به یقین و نتیجه روشنی دست یابند. روش فوق برای دستیابی به یقین راه خوب و مناسبی می‌باشد. اما اگر کسی بخواهد همیشه در شک و تردید به سر برد، نتیجه‌ای جز گمراهی و انحراف به دست نخواهد آورد.

اهل بیت علیهم السلام کشتی‌های نجات؛

در ادامه مناجات امام سجاد علیه السلام در خواسته‌های مهم دیگری از خداوند متعال می‌نمایند. تأمل در این تقاضاها برای همه ما بسیار راه گشا می‌باشد.

امام علیه السلام می فرماید :

«اللَّهُمَّ احْمِلْنَا فِي سُفْنِ نَجَاتِكَ».

بارالها! ما را در کشتی های نجات سوار کن .

امام علیه السلام زندگی و حرکت در این دنیا را همانند حرکت در دریای موج و عمیقی می دانند که تنها به وسیله کشتی مطمئن میسر است . حضرات معصومین علیهم السلام بارها بر این موضوع تأکید داشته و خود را کشتی نجات و باب نجات بشر دانسته اند . ولی آنچه که خود معصومین علیهم السلام هم نسبت به آن اصرار دارند این است که در میان همه این راهها ، کوتاهترین مسیر ، مسیر سید الشهدا علیه السلام است . این جمله چه روحنواز و دلنشین است که ائمه معصومین علیهم السلام فرموده اند :

«كَلَّمْنَا أَبْوَابَ النِّجَاةِ وَبَابَ الْحُسَيْنِ أَوْسَعَ وَكَلَّمْنَا سَفْنَ النِّجَاةِ وَسَفِينَةَ

الْحُسَيْنِ أَسْرَعَ»^(۱).

همه ما دربهای [سعادت] و نجاتیم اما باب نجات [امام] حسین علیه السلام وسیعتر است و همه ما کشتی نجاتیم اما کشتی [امام] حسین علیه السلام سریعتر از بقیه است .

رسول معظم اسلام صلی الله علیه و آله و سلم در روایتی سید الشهدا علیه السلام و در روایت

دیگری همه اهل بیت علیهم السلام را مصداق کشتی نجات معرفی فرموده اند .

«انَّ الْحُسَيْنِ مُصْبِحَ الْهُدَى وَسَفِينَةَ النِّجَاةِ»^(۲) .

به درستی که حسین علیه السلام چراغ هدایت و کشتی نجات است .

۱- من اخلاق الإمام الحسين علیه السلام ، صفحه ۳۸ تألیف عبدالعظیم المهتدی البحرانی و الإمام الحسين ، صفحه ۱۹۷ سید محمد تقی مدرسی .

۲- مدینه المعاجز ، جلد ۴ صفحه ۵۲ .

«إِنَّمَا مِثْلُ أَهْلِ بَيْتِي، كَمِثْلِ سَفِينَةِ نُوحٍ مِنْ دَخَلَهَا نَجَى وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِقَ»^(۱).

به درستی که اهل بیت من همانند کشتی نوح می‌باشند، هر کس در آن داخل شود نجات می‌یابد و هر کس داخل نشود غرق می‌گردد.

با توجه به روایات فوق می‌توان بیان نمود که فقط تمسک به اهل بیت علیهم‌السلام و پیمودن مسیری که آنان نشان داده‌اند، موجب نجات ما از افتادن در دام شبهات می‌باشد. و رسیدن به ساحل امن ایمان تنها با پیروی از آنان امکان‌پذیر می‌باشد.

ملاوتِ مناجات با خدا؛

«وَمَتَّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ».

و لذت مناجات با خودت را به ما عطا نما.

در این فراز از مناجات امام علیه‌السلام بهره‌مندی از لذت گفتگو و مناجات با خداوند علی را مسئلهت می‌کنند.

واژه مناجات از «نحو» مشتق شده است و به معنای گفتگوی پنهانی می‌باشد^(۲).

امام علیه‌السلام لذت بردن از سخن گفتن یک طرفه با خداوند متعال را درخواست نمی‌کنند، بلکه می‌خواهند از لذت گفتگو برخوردار گردند؛ یعنی از یک طرف با خداوند متعال سخن گویند و از سوی دیگر سخن و پاسخ الهی را به گوش جان بشنوند.

۱- امالی طوسی، ۳۴۹، از منابع اهل سنت بنگرید به مستدرک حاکم، جلد ۳ صفحه ۱۵۱ و مجمع الزوائد، جلد ۹ صفحه ۱۶۸.
۲- لسان العرب، جلد ۱۵ صفحه ۲۰۸.

«وَأُورِدْنَا حِيَاضَ حُبِّكَ».

و ما را به حوضهای دوستیت وارد کن.

حوض در لغت عرب به معنای چشمه سار جوشان می‌باشد^(۱).
امام علیه السلام از خداوند متعال درخواست می‌کنند که در مرکز جوشش محبت الهی
قرار بگیرند. سپس امام سجّاد علیه السلام می‌فرماید:

«وَأَذِنْنَا حَلَاوَةَ وُدِّكَ وَقُرْبِكَ».

خداوندا! شیرینی محبت و نزدیکی به تو را به ما بچشان.

با توجه به مطالب پیشین می‌توان بیان نمود که چشیدن حلاوت و
شیرینی و محبت و قرب الهی تنها در پرتو اطاعت و دوری جستن از معصیت
حاصل می‌شود.

انسانهایی که در تمام لحظات زندگی خداوند متعال را فراموش
نمی‌کنند و به تمام دستورهای الهی گردن می‌نهند شایستگی گفتگو با خداوند
سبحان را دارند این افراد از گفتگو با خداوند آنچنان لذتی می‌برند، که تمام
لذتها در برابر آن رنگ می‌بازد.

در مقابل حلاوت یاد خداوند از شخص گناهکار گرفته می‌شود. به
گونه‌ای که دیگر از خواندن نماز، قرآن، مناجات و نیایش با خداوند لذت
نمی‌برد. کسی که در دام معصیت گرفتار است و قدم در راه طاعت نگذاشته
است مانند کسی که ذائقه سالمی ندارد و نمی‌تواند آنچه را که در وصف
شیرینی یا ترشی به او می‌گویند را احساس کند، هر چه که لذت مناجات را
برای او توصیف کنند، از فهم آن عاجز است.

البته ما هم دست کمی از چنین شخصی نداریم؛ زیرا واقعاً آن طعم و

۱- لسان العرب، جلد ۷ صفحه ۱۴۱.

حلاوت را نچشیده‌ایم. کسی که آن حلاوت را چشیده باشد بهتر می‌تواند یافته خود را شرح دهد.

وزیدن نسیمهای الهی؛

تأمل در نیایشهای ائمه علیهم‌السلام خالی از فایده نمی‌باشد و چه بسا موجب جرّقه‌ای شود و زندگی ما را به سمت و سوی دیگری هدایت کند.

رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم می‌فرماید:

«ان لربکم فی آیام دهرکم نفحات ألفتعزّضوها»^(۱).

به درستی که از سوی خداوند نسیم‌ها در زندگی شما می‌وزد، خود را در معرض آنها قرار دهید.

در تاریخ، انسان‌های فراوانی بوده‌اند که با یک جرّقه دگرگون شده‌اند، در این باره به دو نمونه اشاره می‌کنیم؛

روزی حضرت موسی ابن جعفر علیه‌السلام از کوچه‌ای عبور می‌نمودند. ایشان از مقابل خانه‌ای عبور کردند که صدای ساز و آواز از آن شنیده می‌شد. در همین هنگام کنیزی از منزل خارج شد تا زباله‌ها را کنار درب بگذارد. امام علیه‌السلام به آن کنیز فرمودند: «صاحب خانه بنده است یا آزاد؟» کنیز عرض کرد: «آزاد است و من کنیز او هستم». حضرت فرمودند: «از صدای آوازی که به گوش می‌رسد روشن است که صاحب منزل آزاد است». کنیز به خانه باز گشت. صاحب خانه به او گفت: «چرا دیر کردی؟» کنیز ماجرا را بیان کرد. صاحب خانه گفت: «آن مرد چه شکلی داشت؟» وقتی مشخصات را شنید، سراسیمه و پا برهنه از منزل بیرون آمد و به دنبال آن مرد رفت. وقتی

۱- بحار الانوار، جلد ۶۸ صفحه ۲۲۱.

متوجه شد که آن شخص موسی ابن جعفر علیه السلام است به پای حضرت افتاد و عرض کرد: « آقا! مرا بیدار کردید و از غفلت نجاتم دادید ». وی به شکرانه این نعمت که توانست امام علیه السلام را درک کند و هدایت شود تا آخر عمر پا برهنه بود و به «بُشر حافی» معروف شد^(۱).

نمونه دیگر از افرادی که با یک جرعه دگرگون شد و مسیر زندگی او تغییر یافت «فضیل عیاض» است. همان طور که در تاریخ آمده است وی دزد و راهزن بود. شبی همین که از بام خانه‌ای بالا می‌رفت صدای شخصی را شنید که مشغول تلاوت قرآن بود و آیه ذیل را می‌خواند،

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾^(۲).

آیا وقت آن نرسیده است که دل‌های مؤمنان در برابر ذکر خدا و آن چه که از حق نازل شده است خاشع گردد؟

فضیل پس از شنیدن آیه فوق، گفت: « آری وقت آن فرا رسیده است ». و توبه کرد^(۳).

اخلاص با خدا؛

در فراز بعدی نیایش، امام سجّاد علیه السلام می‌فرماید:

«وَأَجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمْنَا فِي طَاعَتِكَ».

تلاش ما را در راهت و همت ما را در فرمانبرداریت قرار ده.

ما نیز باید به پیروی از امام علیه السلام فقط در راه خدا تلاش کنیم و سعی خود را مصروف طاعت و فرمانبرداری از اوامر الهی نماییم.

۱- منتهی الآمال، صفحه ۷۸۵.

۲- سوره حدید، آیه ۱۶.

۳- تاریخ مدینه دمشق، جلد ۴۸ صفحه ۳۸۲.

پس از درخواستهای فوق، امام علیه السلام یکی از مهمترین خواسته‌های خود را بیان می‌فرمایند که در گفتار پیشین هم به آن اشاره کردیم و دانستیم که شرط اساسی و علت الهام خاص می‌باشد.

امام علیه السلام می‌فرمایند:

«وَأَخْلَصْ نِيَاتِنَا فِي مُعَامَلَتِكَ».

نیتهای ما را در معامله با خویش خالص گردان.

شرط اساسی دست یابی به تمام خواسته‌های فوق، در اخلاص نهفته می‌باشد. یعنی بنده فقط با خداوند متعال معامله کند و در این معامله نیز فقط رضایت و محبت الهی را مد نظر داشته باشد.

براساس معارفی که از اهل بیت علیهم السلام به دست ما رسیده است خداوند این امکان را به ما عطا فرموده است که به تمام اعمالمان رنگ الهی دهیم به گونه‌ای که غیر از واجب و مستحب کاری از ما سر نزنند.

به عنوان نمونه بسیاری از افعال روز مره ما مباح می‌باشد، مانند خوردن، خوابیدن و سایر امور روز مره. با تبت قربت و نزدیکی به خداوند می‌توان اعمال مباح را به اعمالی مستحب تبدیل کرد.

اگر به خاطر بهره مندی از نعمات بهشتی و یا در امان بودن از عقاب اخروی، واجبی را انجام دهیم و حرامی را ترک نماییم در واقع، معامله خالصی با خداوند سبحان انجام نداده‌ایم هر چند که لطف و عنایات خداوند متان شامل حال ما می‌گردد و از ثمرات اخروی و دنیوی و آثار وضعی اعمالمان بهره‌مند می‌گردیم، اما حلاوت معامله خالصانه با خداوند را از دست داده‌ایم؛ حلاوتی که تمام نعمات دنیوی و اخروی در برابر آن بی مقدار است. شخصی که برای شهرت و حسن اعتبار، بیمارستان می‌سازد، خداوند متعال به او

حُسن شهرت و اعتبار دنیوی می‌دهد، اما چون آن فرد با خداوند متعال معامله نکرده است در قیامت، از خداوند طلبی نخواهد داشت.

در انجام واجبات و مستحبات و در ترک محرمات و مکروهات نیز مثال فوق جاری است. اگر به خاطر بهشت و ترس از جهنم عملی را انجام دهیم، معامله‌ای با خداوند سبحان نکرده‌ایم. زمانی معامله ارزش و اعتبار دارد که خالصانه برای خداوند انجام گیرد. به عنوان مثال، نماز و روزه‌ای که از ترس جهنم یا طمع به بهشت انجام می‌دهیم، همانند معامله‌ای است که در قبال آن پول بی اعتبار و قلابی دریافت کنیم. روشن است که این معامله جز زیان حاصل دیگری نخواهد داشت، معامله هر چند هم که غیر خالصانه باشد چون با خداوند سبحان است زیان ندارد اما قیمت و ارزش واقعی هم نخواهد داشت و به نحوی زیان و خسران محسوب می‌شود.

خواندن نماز شب دارای آثار و برکات دنیوی و اخروی فراوانی می‌باشد. به عنوان نمونه، امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«شرف الرجل قیامه باللیل»^(۱).

شب زنده داری شرف و عزت مرد است.

اگر فردی به خاطر دست یافتن به آثار دنیوی و یا اخروی نماز شب بخواند، حتماً به نتیجه دلخواه دست خواهد یافت، ولی آن طور که شایسته باشد، با خداوند سبحان معامله نکرده است.

حفظ و تلاوت قرآن نیز آثار فراوانی دارد، و اگر کسی حتی به خاطر شهرت، قرآن را حفظ کند، حتماً بهره‌مادی و اخروی می‌برد، اما این بهره با

۱- خصال، صفحه ۷.

فایده‌ای که در صورت خلوص نیت می‌توانست دریافت کند فاصله فراوانی وجود دارد.

دستیابی به دو مقام مهم؛

«فَأِنَّا بِكَ وَوَلَّكَ وَلَا وَسِيلَةَ لَنَا إِلَيْكَ إِلَّا أَنْتَ».

پس به راستی ما به تو و برای توایم و وسیله‌ای نیست برای ما به سویت جز تو. امام عَلَيْهِ السَّلَامُ در این فراز از دعا به مطلق بودن قدرت پروردگار و مالکیت تام او اشاره می‌فرمایند و در این فراز از دعا که بخش پایانی دعا و زمان نتیجه‌گیری است دستیابی به دو مقام مهم را از خداوند طلب می‌کنند.

«إِلٰهِي اجْعَلْنِي مِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ
السَّابِقِينَ إِلَى الْمَكْرُمَاتِ الْمُسَارِعِينَ إِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ
الصَّالِحَاتِ السَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ».

پروردگارا! مرا از خوبان برگزیده‌ات قرار ده و مرا به نیکان شایسته ملحق کن، سبقت‌گیرندگان به سوی جوانمردی‌ها، شتابندگان به سوی نیکی‌ها، عمل‌کنندگان برای کارهای نیک ماندگار، کوشش‌کنندگان برای بالاترین درجه‌ها.

الف: خوبان برگزیده؛

خواستۀ نخست امام عَلَيْهِ السَّلَامُ قرار گرفتن در میان خوبان برگزیده می‌باشد. ایشان از خداوند متعال می‌خواهند نه تنها از خوبان بلکه در میان خوبان از برگزیدگان باشند.

واژه خوبان برگزیده «المصطفين الاخير» یک بار در قرآن کریم ذکر

شده است. خداوند متعال در رابطه با این گروه می‌فرماید:

﴿وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ * إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ * وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾^(۱).

و به خاطر بیاور بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را صاحبان دستهای نیرومند و چشمهای بینا * ما آنها را با خلوص ویژه‌ای خالص کردیم و آن یادآوری سرای آخرت بود * و آنها نزد ما از برگزیدگان نیکانند.

خداوند سبحان برخی از مصادیق نیکان برگزیده را نام می‌برد که عبارتند از، حضرت ابراهیم علیه السلام، حضرت اسحاق علیه السلام و حضرت یعقوب علیه السلام. با توجه به آیات فوق در می‌یابیم که یاد آخرت و عدم غفلت از آن روز مهم علت دست‌یابی ایشان به آن مقام شامخ می‌باشد؛ زیرا منشأ تمام لغزشها، انحرافها و گناهان غفلت از مرگ و آخرت می‌باشد.

اگر کسی قیامت را باور داشته باشد، حتی اگر غرق در گناه باشد، با یک یادآوری و توجه به قیامت دست از گناه بر می‌دارد و یا دست کم در همان لحظه‌ای که مرتکب گناه است، یاد آخرت لرزه‌ای بر اندام او می‌افکند.

به طور کلی انسانهایی که مرتکب اعمال و افعال ناشایست و نادرست می‌شوند، یا آخرت را باور ندارند و یا از آن غافل‌اند. انسان غافل را می‌توان با یاد آخرت و عذاب الهی آگاه کرد و از غفلت بیرون آورد ولی شخصی که به قیامت ایمان ندارد را چگونه می‌توان هدایت کرد؟ در هر حال آنچه ما به عنوان شاگردان مکتب اهل بیت علیهم السلام باید به آن توجه کنیم این است که نیکان برگزیده هرگز از آخرت و مرگ غافل نیستند و خداوند چشم بصیرت ایشان را گشوده است.

۱- سوره ص، آیات ۴۷-۴۵.

ب: نیکان شایسته؛

خواسته مهم دیگر امام سجّاد عَلَيْهِ السَّلَامُ ملحق شدن به نیکان شایسته می‌باشد. برای پاسخ به این پرسش که نیکان شایسته چه کسانی هستند و چگونه به این مقام دست یافته‌اند اندکی در آیات قرآن تأمل می‌کنیم. خداوند سبحان برخی از مصادیق نیکان را نام می‌برد.

﴿ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴾^(۱).

زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از صالحان بودند.

﴿ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴾^(۲).

و اسحاق، و علاوه بر او یعقوب را به وی بخشیدیم و همه آنان را مردانی صالح قرار دادیم.

انسانهای صالح در خانه رحمت الهی جای می‌گیرند. سکونت در چنین جایگاهی از ثمرات مهمی است که انسانهای صالح به آن دست می‌یابند. در این زمینه خداوند متعال می‌فراید:

﴿ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴾^(۳).

و او را در رحمت خود داخل کردیم، او از صالحان بود.

و در آیه‌ای دیگر می‌فرماید:

﴿ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴾^(۴).

و ما آنان را در رحمت خود وارد ساختیم، چرا که آنها از صالحان بودند.

۱- سوره انعام، آیه ۸۵.

۲- سوره انبیاء، آیه ۷۲.

۳- سوره انبیاء، آیه ۷۵.

۴- سوره انبیاء، آیه ۸۶.

ما نیز با ایمان و عمل صالح می‌توانیم در زمره صالحین قرار بگیریم
چرا که خداوند متعال می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾^(۱).

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام دادند، آنها را در زمره
صالحان وارد خواهیم کرد.

علاوه بر ایمان و عمل صالح، گزینش و انتخاب الهی نیز باید در میان
باشد تا از آن گروه قرار بگیریم.

﴿فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾^(۲).

ولی پروردگارش او را برگزید و از صالحان قرار داد.

ایمان، عمل صالح و گزینش الهی هنگامی کار ساز است و می‌تواند ما را
در گروه صالحان قرار دهد که یک شرط اساسی محقق شود و آن شرط چیزی
نیست جز «اخلاص».

اگر بتوانیم اخلاص را در همه شئون زندگی خود جاری کنیم، جاودانه و
تا ابد از زمره صالحان خواهیم بود. انسانی که در پنجاه سال عمر خود خالص
باشد تا ابد در گروه صالحان قرار خواهد گرفت؛ زیرا چنین فردی اگر پنج هزار
سال دیگر نیز عمر کند در تمام افعال و اعمال اخلاص برای خداوند را
فراموش نمی‌کند.

انشاء الله خداوند متعال مقام اخلاص و تداوم در این مقام را نصیب
همه ما بگرداند.

«وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»

۱-سوره عنکبوت، آیه ۹.

۲-سوره قلم، آیه ۵۰.

انسانهایی که در تمام لحظات
زندگی خداوند متعال را فراموش
نمی‌کنند و به تمام دستورهای الهی
گردن می‌نهند، شایستگی گفتگو با
خداوند سبحان را دارند. این افراد از
گفتگو با خداوند آنچنان لذتی
می‌برند، که تمام لذتها در برابر آن
رنگ می‌بازد.

(صفحه ۷ از همین جزوه)

www.yasrebi.ir

پست الکترونیک: info@yasrebi.ir

محل برگزاری جلسات :

چهار راه شهدا - خیابان معلم - کوچه معلم ۱۴ - پلاک ۸

تلفن ۷۷۳۲۳۶۷ و ۷۷۴۹۱۶۰ - نمابر ۷۷۴۳۹۱۹

